

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af social dumping.

Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 29.04.2008).

Kl. 13:44

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:45

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Inden jeg kommer ind på temaet for beslutningsforslaget – social dumping – vil jeg gerne sætte sagen lidt i perspektiv. Den diskussion er jo især affødt af EU-udvidelsen og åbningen af det danske arbejdsmarked for østeuropæiske arbejdstagere.

Der var i sin tid mange bekymringer om, hvad EU-udvidelsen ville indebære. Med østaf-talen fandt vi en løsning, hvor vi på den ene side åbnede det danske arbejdsmarked og på den anden side krævede, at østeuropæiske arbejdstagere skulle arbejde på danske løn- og ansættelsesvilkår.

Siden har vi kunnet konstatere, at åbningen af arbejdsmarkedet ikke har ført til ubalancer. Tværtimod har tilgangen af arbejdskraft været med til at afhjælpe flaskehalsproblemer, og vi har derfor med løbende justeringer af østaf-talen gradvis lempet betingelserne for at få opholds- og arbejdstilladelser. Dermed har vi også gradvis udfaset de særlige overgangsregler, som jo forventes helt at ophøre om godt et års tid, pr. 1. maj 2009.

For 1 måned siden – den 1. maj – gjorde vi det muligt for overenskomstdækkede virksomheder at ansætte østarbejdere uden de hidtil gældende krav om opholds- og arbejdstilladelse. Denne lil-

le 1. maj-revolution er næsten gået ubemærket hen, og den står i skærende kontrast til den oprindelige bekymring for østudvidelsen.

Overordnet set må man derfor konstatere, at EU-udvidelsen og østaf-talen har været en succes. Danske virksomheder har fået en meget værdifuld mulighed for at besætte ledige stillinger med østeuropæisk arbejdskraft. Det har været afgørende for at kunne fastholde ordretlilgan-ge og økonomisk vækst i en situation med alvorlig mangel på arbejdskraft. Samtidig har vi med østaf-talen sendt et vigtigt politisk signal om, at arbejde i Danmark skal foregå på danske vilkår.

Regeringen negligerer ikke de problemer, der også kan være forbundet med at åbne arbejdsmarkedet, og jeg skal straks komme ind på dette. Men jeg synes, det er vigtigt hele tiden at nuan- cere debatten, så den ikke får slagside og kun fokuserer på de negative historier.

Det siger jeg også, fordi den evige fokus på negative historier risikerer at have en stigmati- serende effekt, også på det store antal østarbejd- ere, der arbejder under ordnede forhold. Det er vigtigt at fastholde i en tid, hvor det er vigtigt at kunne tiltrække og fastholde udenlandsk ar- bejdskraft.

Når man taler om østudvidelsen og i den for- bindelse om social dumping, er det vigtigt at skelne mellem på den ene side de individuelle arbejdstagere, der kommer herop på egen hånd og bliver ansat hos en herværende arbejdsgiver, og på den anden side de udstationerede arbejds- tagere, der er ansat af en østeuropæisk virksom- hed, som leverer en tjenesteydelse i Danmark.

De individuelle arbejdstagere er omfattet af overgangsreglerne, mens der siden udvidelsen har været fri adgang for tjenesteydelser og dermed udstationerede arbejdstagere.

For så vidt angår de individuelle arbejdstage- re, fastslår østaf-talen, at arbejdstagere fra de øst- europæiske lande, der ansættes hos en hervæ- rende arbejdsgiver, skal ansættes på overens- komstmæssige vilkår eller på anden måde sæd- vanlige løn- og ansættelsesvilkår.

Forskningscenter for Arbejdsmarkeds- og Organisationsstudier, FAOS, har som led i østaf- talen udarbejdet en rapport om udfordringer til det danske arbejdsmarked i lyset af EU-udvidel- sen. Rapporten dokumenterer, at langt hoved- parten af arbejdstagerne fra østeuropæiske lan- de arbejder i ansættelsesforhold, der er dækket af en kollektiv overenskomst. I 2007 var 80 pct. af de østeuropæiske arbejdstagere således ansat i overenskomstdækket arbejde.

For individuelle arbejdstagere fra de østeuropæiske EU-lande, der ansættes i arbejde, der ikke er overenskomstdækket, sikrer Udlændingeservice gennem høring af de regionale beskæftigelsesråd, at der på anden måde er tale om vilkår, der er sædvanlige for det danske arbejdsmarked.

For udstationerede arbejdstagere gælder det såkaldte udstationeringsdirektiv, som vi i Danmark har implementeret via udstationeringsloven. Efter udstationeringsloven skal udenlandske virksomheder, der leverer tjenesteydelser i Danmark, leve op til de danske regler vedrørende bl.a. arbejdsmiljø, ferie og ligebehandling.

Danmark har valgt ikke at stille krav om en lovfastsat minimumsbetaling, som udenlandske virksomheder skal efterleve under udstationeringen.

KL 13:50

Det ville nemlig kræve, at vi skulle fastlægge en mindsteløn, som også skulle gælde for danske virksomheder. Dette ville være i modstrid med den danske model, hvor det jo netop er op til arbejdsmarkedets parter at fastlægge løn- og ansættelsesvilkår gennem kollektive overenskomster. Derfor stilles det ikke som en betingelse på forhånd, at udenlandske tjenesteydere skal betale en bestemt løn, men den udenlandske tjenesteyder må som en dansk virksomhed i en tilsvarende situation berede sig på at kunne blive mødt med et krav om at tegne overenskomst.

Som bekendt har en sag fra EF-Domstolen, der vedrører Sverige, den såkaldte Lavalsag, rejst det spørgsmål, om vi uantastet kan fortsætte den praksis, eller om der eventuelt skal ske visse justeringer i den danske retspraksis på området. Jeg har derfor iværksat et hurtigt udredningsarbejde med deltagelse af arbejdsmarkedets parter og med tidligere departementschef Michael Christiansen som formand. Udrederne forventes at ville barsle med et resultat allerede sidst i juni, og jeg afventer derfor resultatet af dette arbejde.

Et stort flertal af Folketingets partier blev under forespørgselsdebatten den 22. april vedrørende F 15 enige om at opfordre mig til, og jeg citerer:

»at færdiggøre udredningsarbejdet hurtigst muligt inden udgangen af 2008, samt efterfølgende at orientere Folketingets partier herom med henblik på en drøftelse af behovet for eventuelle justeringer af dansk lovgivning samt behovet for eventuelle initiativer over for EU.«

Jeg vil derfor tillade mig at vende tilbage til Folketingets partier på et senere og snarligt tidspunkt.

Vi har i forhold til myndighedernes muligheder for at kontrollere, at gældende regler bliver overholdt, taget en række initiativer. Med virkning fra den 1. maj har vi ændret udstationeringsloven. Fremover skal tjenesteydere anmelde følgende oplysninger til registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen: 1) virksomhedens navn og forretningsadresse, 2) dato for påbegyndelse og afslutning af tjenesteydelsen, 3) sted for levering af tjenesteydelsen, 4) kontaktperson for virksomheden i Danmark, 5) virksomhedens branchekode, 6) identiteten af lønmodtagere, som virksomheden udstationerer, og udstationeringsperiodens varighed.

Oplysningerne vil blive samlet i Register for Udenlandske Tjenesteydere kaldet RUT. Offentlige myndigheder som eksempelvis SKAT, Arbejdsmarkedetsstyrelsen, Arbejdstilsynet, Udlændingeservice, kommuner, politiet og regionale beskæftigelsesråd har adgang til alle oplysninger i RUT. Oplysningerne skal anvendes som led i overvågning af arbejdsmarkedet og ved kontrol af, om gældende regler overholdes.

Arbejdsmarkedets parter har adgang til oplysninger om, hvilke virksomheder der aktuelt leverer tjenesteydelser i Danmark fordelt på brancherområder, samt oplysninger om kontaktpersoner fra de enkelte virksomheder.

Jeg vil også gerne pege på, at SKAT og Arbejdstilsynet som led i den reviderede østaf-tale har iværksat en række kontrolforanstaltninger. Tilsvarende har politiet udarbejdet en strategi for bekæmpelse af illegalt arbejde. Vi har etableret en særlig omgængelsesgruppe bestående af arbejdsmarkedets parter og relevante myndigheder. Følgegruppen har løbende fulgt udfordringerne i forbindelse med EU-udvidelsen og den frie bevægelighed og er kommet med forslag til nye initiativer og et forstærket samarbejde på området.

Som det fremgår, har regeringen i samarbejde med flertallet af Folketinget og arbejdsmarkedets parter således taget en række initiativer for at sikre ordnede forhold. Regeringen mener derfor ikke, at der for tiden er baggrund for at iværksætte yderligere initiativer og da slet ikke dem, som forslagsstillerne henviser til. Tiden tillader ikke, at jeg kommenterer alle forslag og betragtninger i Danmark, så jeg skal blot holde mig til få.

I forhold til at rejse krav over for EU vil jeg dels holde mig til, hvad der allerede er besluttet under F 15, dels vil jeg, for så vidt angår anerkendelsesdirektivet, henvise til, at Folketinget førstebehandlede lovforslaget vedrørende dette direktiv i sidste uge. Og denne sag viser, at hvis der er vilje til at løse en sag nationalt i stedet for at køre ind i EU-fjendtlig agitation, så er der en vej.

Vedrørende Galmetsagen har jeg fået et brev fra LO's formand, hvori han efter Arbejdsrettens dom i sagen tilkendegiver, at Arbejdsrettens afgørelse giver en beskyttelse af fagretlige afgørelser i relation til udenlandske virksomheder, som LO kan leve med.

Forslagsstillerne vil forpligte regeringen til at rejse krav over for EU, der kan sikre, at udenretlige forlig i det fagretlige system ikke kan underkendes af domstolene i andre lande. Hvis Danmark skal kunne stille et sådant krav med blot nogen vægt, kræver det, at vi sidder med omkring bordet. Det gør vi som bekendt ikke for tiden på grund af det retlige forbehold, så jeg vil da gerne høre, om forslagsstillerne vil være med til at skabe rammerne for, at regeringen kan rejse et sådant krav over for EU.

Endelig vil jeg gerne kommentere forslaget om, at udenlandske arbejdstagere, også udstationerede, som en ufravigelig betingelse skal være omfattet af en overenskomst eller overenskomstmæssige vilkår. Jeg spørger bare: Hvor kommer truslen mod den danske model fra? Jeg ved godt, hvad arbejdsmarkedets parter ville svare til dette spørgsmål, hvis Folketinget overhovedet skulle drøfte muligheden af dette forslag.

Med disse bemærkninger skal jeg tilkendegive, at regeringen ikke kan støtte det fremsatte forslag.

Kl. 13:56

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning, og det er fra fru Line Barfod.

Kl. 13:56

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at ministeren ikke mener, at man har mulighed for at stille krav til EU om at leve op til at skabe den retstilstand, som ministeren og resten af regeringen troede var retstilstanden, indtil dommen kom i EU-systemet. Det synes jeg lyder højest besynderligt, og det er da en fuldstændig ny udmelding, i forhold til hvad vi tidligere har hørt fra regeringen om, at man lige skulle finde ud af,

hvad konsekvenserne af dommen var, før man ville tage stilling til, hvad man kunne gøre. Men jeg kan forstå, at ministeren nu mener, at det er helt udelukket at rejse krav over for EU om at skabe den retstilstand, som regeringen troede der var. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Der er en lang række punkter, som vi har peget på, for at kunne sikre, at man skal være i Danmark på lige vilkår. Jeg vil bare høre, om ministeren er enig i det overordnede princip om, at hvis vi skal sikre, at folk ikke bliver udnyttet, når de kommer hertil, og hvis vi skal sikre det danske arbejdsmarkeds gode vilkår, skal vi sikre, at alle dem, der kommer hertil, også får mulighed for at være her på lige vilkår.

Kl. 13:57

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:57

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, det er jo sådan set det, vi i østforligskredsen har arbejdet for, altså at man arbejder på danske overenskomstmæssige vilkår, og hvis ikke der er overenskomst, så på sammenlignelige vilkår. Det er sådan set det, der har været ledestjernen for vores arbejde hele tiden. Vi har ikke villet acceptere, at der udviklede sig et A-hold og et B-hold på arbejdsmarkedet. Så jeg kan bekræfte, at vi fuldt ud deler den ambition.

Kl. 13:58

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:58

Line Barfod (EL):

Så forstår jeg ikke ministerens indlæg lige før om, at det vil være i total modstrid med den danske model, hvis man kræver, at de, der arbejder her, arbejder enten under en overenskomst eller på overenskomstmæssige vilkår, for det er jo de lige vilkår.

En anden ting, vi har peget på i vores forslag, er, at vi skal indføre den ordning, man har i Tyskland, hvor en hovedentreprenør hæfter for underentreprenørerne, når de ikke sørger for at betale en ordentlig løn til deres medarbejdere. Jeg vil høre, om ministeren er indstillet på at undersøge nærmere, om vi kan indføre en tilsvarende ordning i Danmark, så vi kan sikre, at dem, der kommer hertil for at arbejde, også er sikret en ordentlig løn, og at der altså ikke kan være fupfirmaer eller andre, der i den grad prø-

ver at omgå vilkårene på det danske arbejdsmarked.

Kl. 13:59

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:59

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er mange og principielle problemer forbundet med forslaget om solidaransvar, som det vist hedder. Men det væsentligste er, at ordningen især er relevant for lønkrav, og her har vi jo i Danmark overladt ansvaret til arbejdsmarkedets parter.

Kl. 13:59

Formanden:

Ja, det var svaret. Tak til beskæftigelsesministeren, og så går vi til ordførerrækken. Den første er hr. Jens Vibjerg.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Jens Vibjerg (V):

Jeg må indrømme, at jeg ikke rigtig forstår meningen med det her beslutningsforslag fra Enhedslisten. Nu behøver det jo ikke nødvendigvis at være Enhedslistens skyld, men det er, som om Enhedslisten slet ikke tror på den danske arbejdsmarkedsmodel, eller også er det rønnebærene, der er sure, fordi man ikke er med i østaf-talen.

I Venstre mener vi, at kombinationen af de værktøjer, arbejdsmarkedets parter har, og den lovgivning, vi her i Folketinget har gennemført, har vist sig at være unik. Alle skræksce-narier forud for udvidelsen med de nye EU-lande mod øst er gjort til skamme. Takket være indsatsen fra fagbevægelsen og arbejdsgiverorganisationerne sammenholdt med østaf-talepartiernes lovgivning, løbende opfølgning og justering af reglerne og myndighedernes indsats er det lykkedes at sikre et ordentligt arbejdsmarked.

Det har været en fornøjelse at opleve det samarbejde, vi har haft i østforligskredsen, med det klare formål at sikre ordentlige løn- og ansættelsesvilkår også for dem, der er kommet hertil fra de nye lande, en arbejdsstyrke, som vi skal være særdeles glade for er kommet hertil, vi har brug for dem alle.

Der vil selvfølgelig være folk, der forsøger at snyde. Vi undgår aldrig, uanset hvor meget vi lovgiver, at der er plagtuler, men dem kommer vi også hårdt efter. De straffes hårdt, når de pågribes. De har trange vilkår, og det skal de også have, det har vi været enige om i østforligskred-

sen. I Venstre mener vi, at den linje, forligskredsen har lagt, er den rigtige, og vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 14:01

Formanden:

Der er ønske om korte bemærkninger fra fru

Line Barfod.

Kl. 14:01

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jens Vibjerg i, at fagbevægelsen har gjort en kæmpe indsats, men fagbevægelsen påpeger selv, at de har brug for nogle yderligere værktøjer for at kunne fortsætte med den indsats, de gør, og for at kunne hjælpe endnu flere af dem, der bliver groft udnyttet, når de kommer hertil. Når man f.eks. kan høre om, at der er et polsk firma, der giver sine ansatte 10 kr. i timen, som lader dem bo 12 mand i tre værelser med toilet og lille køkken i et fuldstændig faldefærdigt hus med svamp på væggene – tre mand bor på 7 m² – så er der altså brug for, at man kan gå ind og gøre en indsats for at sikre, at det ikke finder sted i Danmark. Der har fagbevægelsen brug for nogle redskaber, og det er dem, vi har foreslået her. Derfor vil jeg bare gerne høre hr. Jens Vibjerg, om han ikke mener, det er væsentligt at sikre, at man undgår, at der er nogle, der bliver udnyttet på den måde.

Kl. 14:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:02

Jens Vibjerg (V):

Vi skal selvfølgelig gøre alt, hvad vi kan for at undgå, at der er nogle, der bliver udnyttet. Det mener jeg rent faktisk også at vi gør. Fagbevægelsen er god, myndighederne er gode til at komme efter de her, og de har fået en god medspiller i medierne. Vi har alle interesse i, som jeg også sagde i min ordførertale, at vi kommer plagtulerne til livs.

Kl. 14:02

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 14:03

Line Barfod (EL):

Nu tror jeg, at mange i fagbevægelsen vil synes, at det er ret begrænset, hvor meget myndighederne går ind. Det er ikke mange ressourcer, der er sat af på det her område. Men jeg vil gerne høre ordføreren, om han ikke vil være med til at se på nogle af de ting, som fagbevægelsen efterlyser, f.eks. nogle af de helt simple ting, som at der er et skilt på byggepladserne, fordi det jo i

høj grad er i byggebranchen, vi har problemet, hvor man kan se, hvem det er, der arbejder der, så man har muligheden for at komme ind og kontrollere. Og når nu ordføreren mener, at det i høj grad er fagbevægelsen, der skal løfte opgaven med at sikre ordentlige vilkår på arbejdsmarkedet, mener ordføreren så ikke også, at fagbevægelsen bør have adgang til at komme ind og se, om forholdene er i orden?

Kl. 14:03

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:03

Jens Vibjerg (V):

Nu har vi jo indført mekanismer, der gør, at man har mulighed for at se, hvem der er på byggepladserne. Ministeren nævnte selv det såkaldte RUT-register, som giver mulighed for det. Vi har diskuteret det der med, om man skulle have et skilt på samtlige arbejdspladser, men det mener vi er at gå for vidt i forhold til de problemer, vi har på det her område, for det ville jo betyde, hvis fru Line Barfod skulle have en elektriker ud at skifte en fatning, der var gået i stykker, så skulle elektrikerens ud at sætte et skilt op ude ved vejen, der fortæller, at nu arbejder han hos Line Barfod i en periode, hvor han går ind og skifter fatningen og går igen, og så skal han have skiltet pillet ned. Vi kan jo ikke behandle arbejdspladser, der har udenlandske medarbejdere, anderledes end almindelige danske arbejdspladser. Der er jo lighed for loven.

Kl. 14:04

Formanden:

Og dermed blev det. Tak til hr. Jens Vibjerg. Der er ikke ønsker om flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Da Socialdemokraternes ordfører, hr. Thomas Adelskov, desværre er forhindret i at være her i dag, skal jeg læse hans ordførertale op.

Socialdemokraterne har stor forståelse og sympati for Enhedslistens forslag. Vi læser forslaget sådan, at Enhedslisten ønsker at beskytte udenlandske lønmodtagere mod kynisk udnyttelse af umoralske arbejdsgivere. Siden EU's udvidelse har Socialdemokraterne været optaget af at undgå udnyttelse og misbrug af de mange nye lønmodtagere, der efter EU's østudvidelse fik adgang til det danske arbejdsmarked.

Socialdemokraternes grundholdning har været, at Danmark skal byde de nye østeuropæiske lønmodtagere velkommen, men vi skal naturligvis gøre, hvad vi kan for at sikre, at de ikke bliver udnyttet, ligesom vi også ønsker at undgå løndumping. Derfor indgik vi også østaftalen med regeringen, De Radikale og SF for at skabe en tilvænnning på arbejdsmarkedet til de nye vilkår og for at afdække huller og misbrug.

Selv om fantasien hos enkelte arbejdsgivere har været stor for at omgå reglerne og udnytte den østeuropæiske arbejdskraft, mener Socialdemokratiet, at østaftalen har været en succes. Det er ikke, fordi vi har undgået plat og svindel, men fordi vi hele tiden har lukket hullerne, forbedret myndighedernes og fagbevægelsens muligheder for at skride ind, tegne overenskomster og sikre ordentlige forhold.

Senest har vi gennemført tredje revision af østaftalen, hvor vi har forbedret myndigheders og fagbevægelsens muligheder for at finde, kontrollere og rejse overenskomstkrav over for udstationerede virksomheder. Det helt specielle ved den tredje revision af østaftalen er også, at vi bad arbejdsmarkedets parter om at være med til at sætte rammerne for aftalen og de videre initiativer.

Med den tredje østafale har vi ligeledes fået mere hold på myndighedernes kontrol og en klar aftale om et fast minimum af kontrolaktioner.

Endelig har vi fået oprettet en ansøgningspulje, hvor bl.a. fagbevægelsen kan søge om tilskud til oplysningsaktiviteter over for østeuropæiske lønmodtagere – et forslag, som går igen i Enhedslistens beslutningsforslag.

Socialdemokratiet kan ikke støtte Enhedslistens forslag, fordi vi for det første er bundet af vores aftale med regeringen, De Radikale og SF, og fordi forslaget for det andet indeholder en række forslag omkring konfliktretten – forslag, som vi har tiltro til vil blive dækket ind af det trepartsudvalg, Michael Christiansen-udvalget, som netop nu sidder og lægger sidste hånd på anbefalinger til Folketinget. Dette arbejde ønsker vi ikke at forstyrre.

Selv om Socialdemokratiet ikke kan støtte Enhedslistens forslag, vil vi gerne give et klart tilsagn om at være på pletten igen, hvis vi opdager, at de nyeste og seneste initiativer i østaftalen ikke er nok. Vi lytter gerne til gode og nye forslag fra fagbevægelsen eller myndighederne, hvis de mangler redskaber eller lovgivning.

Kl. 14:07

Formanden:

Der er ikke ønsker om korte bemærkninger, tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Kl. 14:08

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Jeg må sige, at i det her beslutningsforslag, som Enhedslisten er kommet med, er der mange gode tiltag, som Dansk Folkeparti også er enige i, bl.a. vedrørende konfliktretten. Det er jo også en opfølgning på den debat, vi havde vedrørende Lissabontraktaten, hvor der var snak om en protokol, der skulle sikre den danske model. Det samme gælder nogle af de tiltag vedrørende oplysningspligt og skiltning. Der er rigtig mange gode tiltag, som Dansk Folkeparti fuldt ud kan støtte, men der er trods alt også noget, som gør, at vi ikke er så glade for forslaget. Der er bl.a. opstrammingerne på arbejdsmiljøområdet med at hæve bødestørrelsen, som Dansk Folkeparti ikke er interesseret i, og der er det her med anerkendelsesdirektivet, som jo er gennemført. Det er vi med i, og vi har gennemført en sikring af, at dem med en udenlandsk uddannelse bliver stillet over for de samme krav som dem, der er uddannet her i Danmark.

Men jeg synes, at det er et positivt forslag, som viser, at der er behov for at gøre noget for at sikre, at vi kan beholde den danske model, trods det at der er mange, der prøver på at undergrave den nede i EU. Så det er et positivt forslag, men på grund af, at der er et par dele deri, som vi ikke lige synes om, er det sådan et både-og-forslag med rigtig mange positive ting i, som vi fuldt ud kan bakke op om, men forslaget som helhed kan vi desværre ikke bakke op.

Kl. 14:09

Formanden:

Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Tak til hr. Bent Bøgsted. Næste ordfører er hr. Karsten Hønge.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Siden udvidelsen af EU med de nye medlemslande fra Østeuropa har danske fagforeninger haft fast arbejde. I den samme periode har også tyske firmaer og lønarbejdere vist stor interesse for at arbejde i Danmark. Udvidelsen af EU er jeg sikker på på længere sigt vil blive en gevinst for os alle sammen både i demokratisk og i økonomisk forstand, men her og nu må vi også sige,

at det giver os en række store udfordringer, især når pengemænd og danske mellemhandlere fra Østeuropa ser mulighed for en hurtig profit ved at bruge underbetalte ansatte.

Udenlandske firmaer og lønarbejdere er velkomne i Danmark, men de har ikke noget at gøre her, medmindre de respekterer danske fagforeninger, vores overenskomster og vores arbejdsmiljølovgivning. Konkurrencen om job skal ske på fair og lige vilkår og ikke ved et race mod bunden, hvor det handler om at sælge sig selv så billigt som muligt. Og hvis vi ikke er vågne nu, kunne man med rette senere bebrejde os for at have sovet i timen, mens det danske arbejdsmarked i øvrigt blev sat på udsalg. Får vi ikke styr på det her område, så vil konsekvenserne for hele samfundet på lidt længere sigt blive fuldstændig uoverskuelige. Erfaringerne fra Tyskland og England viser risikoen ved ikke i tide at tage fat på udfordringerne, for i de lande er lønningerne under pres, og fagforeningerne er på hælene.

Der findes selvfølgelig mennesker, der synes, at det er rigtig dejligt med sådan en røverkapitalisme, men indsatsen i det her pokerspil er altså selve den danske måde at indrette arbejdsmarkedet på. Velfærd handler altså ikke bare om skat, overførselsindkomster og offentlig service. For ganske almindelige lønmodtagere er velfærd i høj grad et spørgsmål om trygge og velordnede forhold på arbejdsmarkedet.

Derfor er det ikke bare en fagforeningssag, men det er simpelt hen en folkesag, når fagbevægelsen stiller sig i spidsen for at forsvare vores velfærdssamfund og den danske måde at indrette arbejdsmarkedet på. Fagbevægelsen udfører her for egne midler den kæmpestore opgave til glæde for hele samfundet. Det er jo strengt taget ikke holdbart i længden. Hvorfor skal alene fagbevægelsens medlemmer ved deres eget kontingent finansiere den her indsats? På et tidspunkt tror jeg det bliver nødvendigt at finde ud af, hvordan vi i øvrigt fra samfundet generelt kan hjælpe til. For at klare opgaven har fagbevægelsen, politiet, Arbejdstilsynet og SKAT brug for forskellige slags værktøjer. Og sådan et værktøj kom jo på plads her 1. maj, da beslutningen om oprettelse af et register for udenlandske virksomheder blev ført ud i livet. Alt for mange kræfter er siden 2004 blevet brugt på at lege røvere og soldater – eller i virkeligheden var det måske snarere sådan en slags gemmeleg mellem fagbevægelsen, myndighederne

og de udenlandske firmaer og ansatte. Det var på høje tid, vi fik sådan et register.

Sådan er det jo. Det er nødvendigt, at vi hele tiden tilpasser værktøjer og indsats i forhold til opgaven. Indtil nu synes vi, at vi stille og roligt er gået i den rigtige retning. Men det kunne jo også være et godt værktøj, hvis det blev obligatorisk, at byggepladser synligt skulle skilte med, hvilke virksomheder og underentreprenører der er på arbejdspladsen, og at fagforeningerne faktisk fik ret til at komme ind på arbejdspladser for at kontrollere forholdene. Og SF mener også, at vi konkret skal bevilge de nødvendige penge til både politi, Arbejdstilsynet og SKAT for at kunne gennemføre det nødvendige opsøgende arbejde på arbejdspladserne.

Vi synes, det er godt, at der er afsat den pulje på de 5 mio. kr., men jeg tror, at vi nærmere skal sigte efter en pulje på måske 15-20 mio. kr., hvorfra fagbevægelsen så kan søge om støtte til det konkrete arbejde, som de har ekstra med udfordringen fra de udenlandske virksomheder og ansatte.

SF mener også, at der kunne være god grund til at se kritisk på de skattemæssige og andre forhold, som er knyttet til udenlandske arbejders ophold og arbejde i Danmark. Den meget lave beskattning og udbetaling af sociale ydelser har i en række tilfælde betydet, at udenlandske arbejdere har fundet sig i meget lave lønninger, en form for, kan vi kalde det skattefinansieret løndumping, som SF gerne ser belyst nærmere. Det er forbedringer, som vi arbejder for i forligskredsen.

Situationen på arbejdsmarkedet blev jo rystet efter de tre domme ved EF-Domstolen, både Vaxholmdommen, Viking Line-dommen og Ruffertdommen, og der er stadig væk uklarhed om konsekvenserne for Danmark, og vi venter spændt på resultatet af udvalgsarbejdet, som offentliggøres her om få uger. For SF har det hele tiden været vigtigt at følge to spor i det her arbejde, dels et nationalt spor, hvor vi retter lovgivningen til, så vi her og nu friholder det danske arbejdsmarked for konsekvenserne af EF-Domstolens helt urimelige afgørelser, dels et EU-spor, hvor vi får en bindende ordning, der på lang sigt sikrer, at det europæiske arbejdsmarked indrettes i respekt for de nationale ordninger og traditioner.

Det er helt afgørende for SF, at vi får en aftale på EU-plan, som ikke bagefter kan ændres af EF-Domstolen. Hvis vi ikke får sådan en garanti, risikerer vi simpelt hen, at tæppet senere hen vil

blive trukket væk under fagforeningernes ret til at konflikte for en overenskomst, og dermed er tæppet trukket væk under arbejdsmarkedet, som vi kender det. Der er risiko for, at vi åbner en ladeport for social dumping, hvor danskere skal konkurreres ud af deres egne job af firmaer og ansatte fra lavtlønslande. Sådan en trojansk hest skal ikke lukkes indenfor. Selv med en lovgivning om mindsteløn skal man ikke bare tro, at problemerne hermed er løst, for der er fortsat brug for en bomstærk fagforening og fagbevægelse for at undgå ulige og unfair konkurrence. De fleste overenskomster opererer jo i dag med en meget lav mindstebetaling. Det er der forskellige historiske årsager til, men sagen er bare, at en mindstebetaling i dag ofte ligger 30, 40, 50 pct. under, hvad danske lønarbejdere faktisk får i løn. Overenskomstsystemet brug af mindstebetalingssatser er ikke indrettet til den situation, vi har nu efter udvidelsen af EU. Det må vi så håbe at fagbevægelsen får styrke til at overbevise arbejdsgiverne om. En overenskomst løser altså ikke alle problemer, men gør dem mere håndterlige, da de jo kobles til et fagretligt system.

Så min konklusion er: Det er en udmærket debat, Enhedslisten har rejst. Vi synes bare, at det har karakter af et paradeforslag uden egentlig forbindelse til det øvrige arbejde, der foregår. Derfor er SF positiv over for intentionerne, som Enhedslisten lægger frem, men imod selve forslaget.

Kl. 14:16

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

Line Barfod (EL):

Det glæder mig jo meget, at SF nu går ind for, at vi skal have en bindende erklæring i EU, der sikrer konfliktretten. Det er også ærgerligt, at man ikke kom på det, før man sagde ja til Lissabontraktaten, men det er fint, at SF nu er med på det, og det ser ud, som om det faktisk kan lykkes at skabe flertal i Folketinget for det med den seneste udmelding fra Socialdemokraterne:

Nu gennemgik ordføreren mange punkter – og jeg ved, der er mange punkter i vores forslag – men jeg vil gerne høre SF's holdning til vores forslag om at indføre solidaransvar, altså det, man har i Tyskland, hvor hovedentreprenøren hæfter for underentreprenørerne, når de ikke sørger for at betale deres medarbejdere den løn,

de faktisk har krav på. Er det noget, som SF vil være positivt indstillet over for?

Kl. 14:17

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:17

Karsten Hønge (SF):

I forhold til solidaransvar må vi sige, at vi er positive over for konstruktionen, hvis den i øvrigt er gennemførlig.

Så må jeg sige til fru Line Barfod, at det er en fejlagtig udlægning af SF's linje i spørgsmålet om at få en bindende europæisk ordning i forhold til at forsvare konfliktretten i Danmark. Det var en konkret stillingtagen, vi lavede, til en ratifikation af Lissabontraktaten, at vi ikke mente, at man i den situation skulle arbejde for det, men vi har hele tiden fra SF's side ubetinget arbejdet for, at der skulle findes en bindende europæisk løsning, sådan at vi ikke får en aftale, som EF-Domstolen bagefter kan skalte og valte med.

Kl. 14:17

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 14:17

Line Barfod (EL):

Det kan vi tage en lang debat om. Jeg er klar over, at hr. Karsten Hønge hele tiden er gået ind for det og også har skrevet under på den underskriftindsamling, der var blandt faglige tillidsfolk. Men lad os tage det på et andet tidspunkt.

Jeg synes, det er godt, hvis SF støtter, at vi får lavet en solidaransvarkonstruktion. Jeg har tjekket med Beskæftigelsesministeriet, og der skulle ikke være noget problem i forhold til EU-retten. Der ligger faktisk en dom på det her område. Så jeg vil høre, om SF vil være med til at arbejde for, at vi rent faktisk konkret kunne få det indført i Danmark. Det ville hvert fald løse nogle af problemerne med, at folk i den grad bliver snydt for den løn, de har krav på.

Kl. 14:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:18

Karsten Hønge (SF):

Det ser vi meget positivt på.

Kl. 14:18

Formanden:

Så kort kan der svares. Tak for det.

Der var ikke flere bemærkninger til hr. Karsten Hønge. Næste ordfører er hr. Knud Kristensen.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Nu hørte vi lige den sidste ordfører, og jeg kan jo ikke gøre for, at hr. Karsten Hønge stiller sig op her en fredag eftermiddag i Folketingssalen, og at han så har fået sin majtale med. Men det er nu fint nok, for det blev heldigvis afsluttet rigtig godt.

Jeg mener, at den situation, som Danmark rent faktisk har været i, er en situation, hvor der har været brug for arbejdskraft. Der er blevet lavet en østaf-tale. Vi har fået mange, jeg tænker, at det måske er omkring 40.000 udenlandske arbejdstagere til landet, som netop udfører de mange opgaver, som er nødvendige at udføre, for at danske virksomheder har kunnet efterkomme den efterspørgsel, der er på arbejde.

I meget af det, der er blevet sagt, og som hr. Karsten Hønge også nævnte i sin tale, synes jeg, der var mange ting, som godt kunne have været langt, langt bedre, for vi har jo et helt unikt og fantastisk system i Danmark. Vi leverer nogle fantastiske gode resultater. Vi har et fantastisk arbejdsmarked for virksomheder og for arbejdstagere. Vi har så mange ting, vi kan være stolte af. Derfor er det i en sådan sag som den her lidt uheldigt, at man egentlig får det til at overskygge alt det, som vi og Danmark egentlig skal være stolte af.

Men lad nu det ligge, for vi har her et beslutningsforslag, som Det Konservative Folkeparti på ingen måde kan støtte. Jeg vil understrege, at det at arbejde i Danmark sker under danske vilkår. Det kan der overhovedet ikke sættes det mindste spørgsmålstegn ved. Med hensyn til at udføre arbejde i Danmark er det ganske enkelt sådan, at når en virksomhed skal udføre et stykke arbejde, skal den registrere det over for Arbejdstilsynet. Og det er jo langt størstedelen af virksomhederne, der udfører netop denne handling. Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Industri, fagbevægelsen m.v. har jo i samarbejde dannet et godt fundament under netop det arbejdsmarked, som vi har, også for de østeuropæiske arbejdstagere, der kommer hertil.

Med hensyn til det spørgsmål, som fru Line Barfod netop stillede før – det kan så blive stillet om et øjeblik igen – vil jeg bare sige, at organiserede virksomheder, som har underentreprenører, netop har ansvaret for, at de er organiserede, og at arbejdet foregår under ordnede forhold. Sådan er det, og det er muligt, at man også har

den ordning i Tyskland, men sådan virker det i Danmark.

Det Konservative Folkeparti støtter ikke forslaget.

Kl. 14:21

Formanden:

Tak. Kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 14:21

Line Barfod (EL):

Det er jo lidt sjovt det her med, at hvis hovedparten opfører sig godt, så mener De Konservative, kan jeg forstå, at vi ikke skal diskutere de problemer, der er. Vi ville slippe for ganske meget diskussion på det retspolitiske område og på mange andre områder, vil jeg sige, hvis vi kun skulle forholde os til, at det var en minoritet, der skabte problemer.

Jeg enig i, at der er rigtig mange firmaer i Danmark, der opfører sig godt, men der er altså også nogle, der absolut ikke opfører sig godt. Når vi f.eks. hører om folk, der bliver totalt underbetalt, som arbejder under elendige arbejdsvilkår, og som så oven i købet bliver indkvarteret under elendige boforhold, går jeg ud fra, at hr. Knud Kristensen og De Konservative mener, at der skal gøres noget ved det.

Kl. 14:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:22

Knud Kristensen (KF):

Jeg kan næsten ikke blive mere enig med fru Line Barfod. Den måde at have arbejdskraft i Danmark på, den form for boforhold – vi har set nogle ganske få eksempler på det – vil vi ikke acceptere, det kan ikke diskuteres. Men det er en politiopgave, og det løser politiet.

Kl. 14:23

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 14:23

Line Barfod (EL):

Det er meget muligt, at hr. Knud Kristensen mener, det er en politiopgave, men i dag er det altså fagbevægelsen, der løfter den opgave. Og det er ikke kun et eller to tilfælde, der er altså rigtig mange tilfælde, hvor fagbevægelsen støder på sådanne vilkår. Det er derfor, fagbevægelsen efterlyser, at myndighederne får ressourcer til at gøre en større indsats, og at fagbevægelsen får nogle flere redskaber, f.eks. får adgang til at komme på byggepladsen, så de får mulighed for at afsløre de her forhold.

I den forbindelse vil jeg bare høre, om hr. Knud Kristensen mener, at man skal gå ind og sikre, at der ikke foregår den slags ulovligheder. De Konservative er jo ellers et lov- og ordenparti, der, når det drejer sig om andre dele af det danske samfund, har en multolerancepolitik. Mener hr. Knud Kristensen så ikke også, at vi på det her område skal sikre, at der faktisk er mulighed for at undersøge, om loven bliver overholdt, og hvis den ikke gør, så sætte ind over for det?

Kl. 14:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:24

Knud Kristensen (KF):

Der står ingen steder i den danske lovgivning, at fagbevægelsen ikke har mulighed for at komme på den enkelte arbejdsplads. Det ligger bare sådan, at fagbevægelsen anmelder deres ankomst på byggepladsen, og det gør man af hensyn til den sikkerhed og af hensyn til det arbejdsmiljø, der er. De skal vide, hvem der kommer på arbejdspladsen, de skal vide, hvornår man kommer, de skal vide, hvornår man går, og det skal man meddele til arbejdslederen på den pågældende arbejdsplads. Sådan er det danske system, og det skal vi selvfølgelig støtte.

Med hensyn til politiet vil jeg sige, at det er et spørgsmål om en anmeldelse, og så må politiet gribe ind og så løse den opgave, hvor der er den slags forhold, som fru Line Barfod beskriver.

Kl. 14:24

Formanden:

Så er det hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 14:24

Karsten Hønge (SF):

Er hr. Knud Kristensen ikke opmærksom på, at en byggeplads i henhold til dansk lovgivning faktisk bliver opfattet som en privat ejendom, og at en fagforeningsrepræsentant ikke har krav på at komme ind, og at vi oven i købet har eksempler på, at fagforeningsrepræsentanter er blevet domfældet for at gå ind på arbejdspladser, hvor de ikke har haft adgang? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Man kunne jo forestille sig, at besøget blev anmeldt på forhånd, og når man går ind for at kontrollere, om der skulle være illegale arbejdere, eller om der skulle være arbejdere, der i øvrigt ikke lever op til vilkårene, hvor stor sandsynlighed mener hr. Knud Kristensen der så er for at de er til stede, den dag

fagforeningerne kommer, hvis de får det at vide 3-4 dage i forvejen?

Kl. 14:25

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:25

Knud Kristensen (KF):

Jeg kan kun sige, at man uanset hvad skal opfylde en række betingelser, når man færdes på en byggeplads. Det må så være sådan, at man anmelder sin ankomst, og hvis man har en mistanke eller lignende, så har man kun et at gøre, og det er at anmelde det til politiet, og så tager politiet sig af det, der foregår på den pågældende byggeplads.

Kl. 14:25

Formanden:

Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger. Tak til hr. Knud Kristensen. Og så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at Enhedslisten har gode intentioner med forslaget. I hvert fald er det jo svært ikke at ønske at sikre, at arbejdsmiljøloven overholdes, og at der er tilstrækkelig sikkerhed på danske arbejdspladser. Jeg synes dog, at det er lidt vanskeligt at forstå, hvorfor det kun skal gælde de arbejdspladser, hvor der er udenlandsk arbejdskraft. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at det selvfølgelig skal gælde alle danske arbejdspladser. Derfor er det også et arbejdsgiveransvar at sikre, at arbejdsmiljøloven overholdes, uanset hvilken arbejdsplads der er tale om. Det gælder også, når man er udstationeret, at man skal gøre sig bekendt med de regler, der gælder, og sikre, at de overholdes. Det har vi jo så bl.a. Arbejdstilsynet til at føre kontrol med, og det gør de jo så.

Jeg synes ikke, der er nogen grund til lægge skjul på, at der ikke er tilstrækkelig sikkerhed. Det så vi senest i går, bl.a. på byggeriets arbejdspladser. Jeg lytter også til det, når Arbejdstilsynet siger, at det er et generelt problem. Selv om der kan være forskel i typer af problemstillinger, er det ikke sådan, at man bare kan sige, at det er på de arbejdspladser, hvor der er udenlandske medarbejdere, det hele sejler.

Derfor vil jeg også starte med at sige, at der er problemer forbundet med udenlandsk arbejdskraft, og det skal man ikke være blind for. Men for os at se er løsningen altså ikke at indføre mere bureaukrati. Vi er en del af østforligskred-

sen, og vi er også en del af den nye forligskreds vedrørende jobplanen, og det er vi jo, fordi vi anerkender, at der er behov for udenlandsk arbejdskraft i Danmark.

Jeg mødte forleden en gammel bekendt, som i dag arbejder i et it-firma, hvor de mangler 10 ansatte. De er 60, og de vil gerne være 10 flere, men det har de ikke mulighed for. Forleden fik jeg en henvendelse fra et lille it-firma, der gerne ville have tjekkiske medarbejdere, og som var ved at drukne i det bureaukrati, som de var underlagt.

Derfor er det bare, at jeg tror, at man skal holde sig for øje, at man ikke gør det danske arbejdsmarked eller de danske arbejdere nogen tjeneste ved at forsøge at holde den udenlandske arbejdskraft ude ved at lave en masse bureaukratiske foranstaltninger eller forsinke deres komme.

Det, der er det centrale, er selvfølgelig at fokusere på, at på alle danske arbejdspladser, uanset hvem der arbejder der, er sikkerheden i orden, er arbejdsmiljøet i orden, og at man selvfølgelig også lever op til de aftaler, der måtte være, og at man der, hvor der er overenskomster, lever op til aftaler i forhold til løn. Andre steder må man så give løn efter sædvanlige vilkår.

Derfor er jeg glad for, at vi både i østforligskredsen og i den nye forligskreds har fokus på netop de her ting; der er i fairplayindsatsen under SKAT sat særligt fokus på det her, der har været en omgælsesgruppe med politiet og arbejdsmarkedets parter, og der er en styrket indsats fra Arbejdstilsynet. Derfor må jeg sige, at jeg i forhold til den del af det synes, at det ville være forfriskende, hvis man også fra Enhedslistens side og i virkeligheden også fra SF's side begyndte at se på, at det faktisk har været til meget glæde og gavn, at vi har fået udenlandsk arbejdskraft.

Hvis ikke man havde været så tilbageholdende med at give plads for noget af den østeuropæiske arbejdskraft, havde vi formentlig i dag haft færre udstationerede virksomheder i Danmark, for så ville de danske arbejdsgivere have haft lettere ved at få udenlandsk arbejdskraft. Det havde givet færre udstationerede virksomheder og måske også derfor nogle færre problemer. Men nu kommer der også et register i forhold til de udenlandske tjenesteydere, og på den måde tager vi altså hele tiden skridt i den rigtige retning, som hjælper. Men løsningen er ikke at sætte en prop i hullet, løsningen er at sikre, at arbejdsmiljøet er i orden for alle.

Hvad angår konfliktretten, har regeringen jo et udvalg til at kigge på den EF-dom, som er grundlaget for diskussionen, og ministeren har lovet at vende tilbage med et svar på en af de andre domme. Der er jo ikke nogen, der har tilkendegivet, at konfliktretten ikke skal sikres, og derfor synes jeg også, at forslaget er for hurtigt ude og overflødigt i den sammenhæng. Alle er jo enige om, at vi skal sikre konfliktretten.

Så vi ser altså nogle problemer, som kræver en indsats, og som vi arbejder for at løse i diverse forligskredse, men gennemføres forslaget, som det ligger her, vil det besværliggøre muligheden for at få udenlandsk arbejdskraft hertil. Endvidere er der enkelte dele, som er på kant med eller i uoverensstemmelse med vores forpligtelser i EU-sammenhæng.

Vi kan selvfølgelig ikke støtte det, fordi vi ønsker at skabe lettere adgang for udenlandsk arbejdskraft til et sikkert og velfungerende dansk arbejdsmarked.

Kl. 14:30

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er det fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:30

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten. Og jeg vil især takke Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og SF, som er positive over for, at vi skal se på, om det er nødvendigt at iværksætte flere tiltag ud over dem, der allerede er sat i værk. Det håber jeg at vi kan arbejde videre med. Bl.a. synes jeg, at den tyske solidarordning, hvor hovedentreprenøren hæfter for sine underentreprenørers manglende betaling af løn m.v., er noget af det, vi skal se på. Også i lyset af Galmetsagen, hvor vi havde en polsk virksomhed, der blev dømt til at efterbetale løn til de polske arbejdere, der var blevet underbetalt, og som så trak dem i retten i Polen og krævede, at de skulle tilbagebetale pengene til det polske firma. Nu har firmaet så fået en stor bod for det i den danske arbejdsret, men vi mangler at se, om det overhovedet har nogen virkning på firmaet i Polen. Der kunne det jo hjælpe, hvis hovedentreprenørerne havde et ansvar. Det kunne – i hvert fald på nogle af de store byggepladser – forhåbentlig føre til, at hovedentreprenørerne sikrede sig, at der var ordentlige vilkår, og at det var ordentlige firmaer, de havde som underentreprenører.

Vi mener også, at vi skal se på det skattehul, som fagbladet har omtalt, og som betyder, at firmaer ikke skal betale skat i det første år, de er her. Det er derfor, at man ved nogle af de store byggeprojekter kan se, at der bliver skiftet firmaer – ikke fordi der sagligt er brug for det, men fordi skattefriheden udløber; og så får man et nyt firma ind. Dermed er der, som hr. Karsten Hønge også påpegede, tale om skattefinansieret social dumping. Og det mener vi simpelt hen ikke at Danmark skal være med til at understøtte.

Dertil kommer, at det jo går ud over de mennesker, der kommer herop. De bliver ikke kun totalt underbetalt, men de har også ofte elendige vilkår og dårlig sikkerhed.

Vi har på arbejdsmiljøområdet set, at meget tyder på, at der er en stor overhyppighed af ulykker og dødsulykker blandt den udenlandske arbejdskraft, fordi sikkerheden ikke er i orden. Vi håber, at vi snart får noget bedre statistik på det. Men vi mener, at det er dybt bekymrende og et stort problem.

Det er selvfølgelig også et problem, når arbejdsgivere – der ellers fastholder, at de skulle være gode og ordentlige samfundsstøtter – alligevel er med til total udnyttelse, som vi har set det med avisbudene, hvor nogle af de store danske dagblade, der jo også får en vis statsstøtte til deres bladdrift, alligevel underbetaler avisbudene totalt. Det viser, at det er en udbredt holdning, at man ikke behøver at betale udenlandsk arbejdskraft ordentligt, og at man ikke behøver at sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår. Det mener vi altså der er brug for.

Derfor forstår jeg heller ikke helt ministerens bekymring for, om man stigmatiserer østarbejderne. Jeg mener, at det er rigtig vigtigt, at vi netop gør det klart, som fagbevægelsen også har gjort, at det, man ønsker, er at sikre lige vilkår. Jeg tror, at den allervigtigste indsats, vi kan gøre for *ikke* at stigmatisere de folk, der kommer her til for at arbejde, er at sikre, at de er her på lige vilkår. Hvis det først begynder at brede sig i stort omfang, at udenlandske arbejdere bliver brugt til at lave social dumping og løntrykkeri osv., så vil de blive stigmatiseret, og så får vi store problemer i det danske samfund. Det synes jeg burde være i alle partiers fælles interesse at søge at modgå. Og det tror jeg altså at vi gør bedst ved at gøre noget ved problemerne og ikke ved at lade være med at snakke om dem.

Der har været debatten om fagbevægelsen. Der er ingen tvivl om, at når vi ikke har set stør-

re problemer, end vi har, er det, fordi fagbevægelsen har gjort en kæmpe indsats. Men det er altså store problemer, de er ude at gøre noget ved, især i byggebranchen, men jo også, som vi kan se, med avisbudene. I landbruget har der også været store problemer, og der har også dér været folk, der blev henvist til at bo i staldene og at arbejde konstant for stort set ingen penge.

Der er altså behov for, at fagbevægelsen får noget hjælp til den her kæmpe indsats, både i form af økonomi, som hr. Karsten Hønge var inde på, og i høj grad også i form af at få de nødvendige redskaber. Selvfølgelig har jeg ingen planer om, at der skal hænges et skilt op, fordi der kommer en elektriker og skifter en fatning eller en pære. Men er der et byggeprojekt – og hvornår der er tale om et projekt, har vi veldefineret i andre former for lovgivning – mener vi altså, at der skal være en tydelig skiltning. Det kan man finde ud af i andre lande, så selvfølgelig ville man også kunne gøre det i Danmark. Det ville hjælpe. Og så er det helt afgørende, at fagbevægelsen får adgang til arbejdspladserne, så de kan komme ind og se, om forholdene er i orden. Vi har også et forslag om, at man skal have nogle skrappe sanktioner. Jeg kan så forstå, at hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti ikke var enige i det.

Kl. 14:35

Men for mig har det altså altid været svært at forstå, at hvis en person, der driver virksomhed, kommer i stor gæld, så kan vedkommende få frataget retten til at drive sin virksomhed, men hvis den samme person bliver ved med at have elendige sikkerhedsvilkår, så medarbejderne dør, er der ikke et eneste eksempel på, at man har krævet, at vedkommende ikke længere må drive virksomhed. Det mener jeg altså vi er nødt til at stramme op på, nøjagtig ligesom man har været inde at se på det i forhold til svinetransporter og andet. Når folk dér kan fratages retten til at drive virksomhed, mener jeg altså også, vi er nødt til at se på det, når man har nogle elendige arbejdsvilkår og udnytter arbejdskraften så groft, som vi har set det i nogle tilfælde.

Så er der hele spørgsmålet om konfliktretten, som jo er afgørende. Hvis fagbevægelsen skal kunne gøre noget ved det, når den afslører, at der er elendige vilkår, at en virksomhed ikke lever op til, at det skal være på lige vilkår, så er det jo afgørende, at man har konfliktretten. Det er det afgørende våben, som regeringen jo har beskrevet i indlæggene til EF-Domstolen. Derfor er det nødvendigt, at vi sikrer konfliktretten, efter

at EF-Domstolen har været inde og angribe den. Det er tydeligt kommet frem, at det ikke er nok, at man ændrer lidt på de danske regler, nøjagtig ligesom man i andre lande har erkendt, at der skal mere til. Det er jo også derfor, den europæiske fagbevægelse har rejst kravet om, at vi skal have en juridisk bindende protokol.

Det glæder mig, at SF og Socialdemokraterne også har et ønske om, at vi får en sådan bindende juridisk erklæring. Det betyder faktisk, at der er udsigt til et flertal her i Folketinget, fordi Dansk Folkeparti har haft den holdning i lang tid. Det betyder, at det faktisk skulle være muligt for os at få rejst kravet i EU. Så skal der jo noget til, før vi får rejst kravet i tilstrækkelig mange EU-lande til, at det kan lykkes at få en sådan erklæring igennem, men det er i hvert fald et skridt på vejen, hvis der bliver flertal for det her i Danmark. Så må vi jo, indtil vi en dag får en sådan bindende juridiske erklæring, prøve at sikre, at fagbevægelsen herhjemme kan blive ved med at bruge konfliktretten og sikre, at der er ordentlige vilkår.

Afsluttende vil jeg sige, at det godt kan være, at mange synes, at det ikke er så stort et problem, men så tror jeg, at man skal gå ud og snakke med folk ude på byggepladserne, gå ud og snakke med Byggefagenes Samvirke og andre i fagbevægelsen og prøve at se på nogle af de ting, de har fundet, når de har været ude på de store besøg på arbejdspladserne. De har været mange steder, og det er virkelig rystende vilkår, og det er virkelig udbredt, at der er kæmpe problemer. Hvis vi ser på den udvikling, der har været i flere andre lande, kan vi kun se frem til, at det bliver endnu værre, hvis ikke vi sørger for, at der er de nødvendige redskaber til at imødegå udviklingen.

Kl. 14:38

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:38

Bent Bøgsted (DF):

Det drejer sig om det, fru Line Barfod sagde om, at S og SF var positivt stemt over for en protokol. Når vi ser tilbage på dengang, vi havde debatten om Lissabontraktaten, hvor hr. Morten Messerschmidt og hr. Per Clausen talte om en protokol, der blev det blankt afvist.

Jeg kan ikke rigtig fange sammenhængen, men det kan være, at fru Line Barfod kan fortælle mig, om de to partier har ændret holdning til det nu, og om vi så virkelig skal til at tage det op

igen, eller om det bare er noget de siger her uden at have opbakning til det.

Kl. 14:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:39

Line Barfod (EL):

Jeg går stærkt ud fra, at det, både når det bliver sagt her i Folketingssalen, og når det er blevet sagt til byggeriets brancheforenings store møde, så er, fordi man faktisk mener det. Så jeg går da ud fra, at Socialdemokraterne og SF har fundet ud af, at de nu går ind for en sådan protokol, og at vi derfor kan skabe et flertal for det.

Kl. 14:39

Formanden:

Herved sluttede det. Tak til fru Line Barfod, der var sidste ordfører. Der var ikke flere, der havde bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) Valg til Rigsretten af 15 medlemmer og 2 stedfortrædere for hver af disse for perioden 18. maj 2008 – 17. maj 2014.

Kl. 14:39

Formanden:

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:
en gruppe på 95 medlemmer: Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Ny Alliance, Sambandsflokk, Pia Christmas-Møller (UFG) og Gitte Seeberg (UFG);

en gruppe på 84 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Fólkaflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siumut.

Meddelelse om, hvem der er valgt i henhold til gruppernes indstilling, er optaget på Folketingets hjemmeside.

[Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Niels Oluf Kyed (udpeget af V)
- 2 Ole Stavad (udpeget af S)
- 3 Steffen Kjærulff-Schmidt (udpeget af V)
- 4 Jens Østergaard Madsen (udpeget af V)
- 5 Aage Frandsen (udpeget af SF)
- 6 Jan Petersen (udpeget af S)
- 7 Greve Frants Bernstorff Gyldensteen (udpeget af KF)
- 8 Erik Larsen (udpeget af V)
- 9 Lissa Mathiasen (udpeget af S)
- 10 Egil Møller (udpeget af DF)
- 11 Bente Dalsbæk (udpeget af NY)
- 12 Ingelise Bech Hansen (udpeget af EL)
- 13 Pia Gjellerup (udpeget af S)
- 14 Leif Haarbo Nielsen (udpeget af RV)
- 15 Kirsten Ebbensgaard (udpeget af KF)

Til stedfortrædere for:

- 1 Michael Fagerlund
Lars Stolshøj
- 2 Jytte Andersen
Per Kaalund
- 3 Poul Nødgaard
Per Dalgaard
- 4 Marianne Hartling
Kim Mouritsen
- 5 Lars Lyngsdal
Ebba Strange
- 6 Hüseyin Arac
Frode Sørensen
- 7 Carl Martin Christensen
Nina Berrig
- 8 Hans L. Hansen
Fatma Øktem
- 9 Jørn Pedersen
Jan Trøjborg
- 10 Birthe Skaarup
Aase D. Madsen
- 11 Jamilla Jaffer
Jens Adser Sørensen
- 12 Susanne Flydtkjær
Dan Lundrup
- 13 Jytte Wittrock
Lars Kramer Mikkelsen
- 14 Leon Sebbelin
Hanne Jacobsen
- 15 Kurt Bjørndal
Marie Jepsen]

Meddelelser fra formanden

Kl. 14:40

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen, og jeg skal i øvrigt henvise til den omdelte ugeplan.

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Mødet er hævet. (Kl. 14.41).

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 3. juni 2008, kl. 12.00.
